

Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål

I forholdet mellem Sverige og Danmark skal følgende gælde i henhold til overenskomst af 23. september 1996 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Artikel 1

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som normalt udføres i den anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller ved et fast driftssted eller et fast sted, som personens arbejdsgiver har i denne anden stat, skal arbejdet ved anvendelse af artikel 15, stk. 1 og 2, anses for udført i denne anden stat, selv om arbejdet faktisk udføres i den førstnævnte stat eller i en tredjestat, såfremt

- a) arbejdet i den førstnævnte stat udføres af personen i dennes egen bolig, eller
- b) arbejdet i den førstnævnte stat eller i en tredjestat udgør tjenesterejse eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter,

men kun, hvis arbejdet i den anden stat udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i hver 3-måneders-periode.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder

- a) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun, hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat,
- b) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun, hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 2

1. Hvis en fysisk person erhverver indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold, som efter artikel 7, 14, 15 eller 19 kan beskattes eller kun kan beskattes i en kontraherende stat, og deltager i en pensionsordning i den anden kontraherende stat, skal

- a) bidrag, som denne person betaler til pensionsordningen, være fradragsberettiget i den førstnævnte stat, og
- b) bidrag, som denne persons arbejdsgiver betaler til pensionsordningen, ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte stat for personen samt være fradragsberettiget i denne stat for arbejdsgiveren.

2. Bidraget skal dog alene være fradragsberettiget eller ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte kontraherende stat inden for de beløbsgrænser, som gælder for bidrag, der betales til en pensionsordning efter lovgivningen i begge de kontraherende stater.

3. Denne artikel gælder kun

- a) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis indkomsten udgør mindst 75 pct. af den pågældendes samlede indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold med fradrag af samtlige udgifter afholdt for at erhverve indkomsten (nettoindtægt), og
- b) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i denne stat, hvis personen deltog i og bidrag blev betalt til pensionsord-